

GAZETA KRAKOWSKA

Przebieg kwartalny
nr. 12.

N^{ER} 156.

Pojedynczy numer na wielo-
wym papierze gr. 10.

WTOREK DNIA 12 LIPCA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porównania zredukowany na 0° Reaumura.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 5, 293	+12. 6	+ 7,0			
11.	„ 4, 943	+16 0	+ 9,0	Połn: za słaby	pogoda z chmur:	deszcz, grzmot.
8	„ 4, 014	+16. 9	+ 8,0	połn: ws. słaby	Pochmurno	
9	„ 4, 070	+11. 8	+ 8,4	połn: za. średni	chmury	deszcz.
				„ słaby	pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

WARSZAWA 8 Lipca — Wódz Naczelny, oceniając poświęcenie się i waleczność obywateli z Podolskiego i Kijowskiego, którzy z orężem w ręku przedarli się do nas, przeznaczył dla nich 8 krzyżów złotych a 4 srebrnych. Obywatele ci oświadczyli, że ustalenie bytu oyczyzny może tylko ich usiłowania wynagrodzić, i że nic jeszcze takiego nie zrobili, coby ich upoważniło, do przyjęcia tak wielkiej nagrody: prosili więc iżby Wódz przeznaczył dla walecznych szeregowców z oddziału Podolskiego, 12 krzyżów; Wódz, oceniając szlachetne pobudki téj skromności, przychylił się do takowego żądania. — Z tego powodu, jeden z dzienników leie żyzy krokodyla, i płacze na to, że jeden z officerów za pośrednictwem Kurjera Polskiego, uzalał się nigdawno na niesprawiedliwość dowódców w przedstawieniu do nagród wojskowych; i mniema że takie doniesienia osłabiają zaufanie do Wodza. Obawa mylna, zarzut płonny. Każdy wie, że Wódz na przedstawienie podrzędnych dowódców rozdał krzyże: nie

ma więc nie złego, że z pism publicznych dowiemy się o niektórych nadużyciach, i zapobiegnie im trzymając się pierwotnie zaprowadzonej zasady, że tylko kolledzy wskazują prawdziwie zasłużonych. Na téj drodze więcący zyska Wódz ufności, aniżeli przez niedołączne milczenie, i systematyczne pochlebstwo.

Z doniesień pocztowych dowiadujemy się że pod Zamość, nadociągnać miało 2000 wyborney jazdy Podolanów i Ukraińców, którzy przez cząstkowe oddziały nieprzyjacielskie, szczęśliwie się przedarli.

Pod Solcem przeprowadzili się strzelcy Grotusa z pomocą ochotników z pospolitego ruszenia, i zabrali do niewoli 150 kozaków i dragonów, kilkunastu wprzód ubiwszy.

Przybył do Warszawy znakomity i majątny obywatel Ukrainy, Alexander Potocki brat wielkopomny pamięci Włodzimierza Potockiego. Śmiało można powiedzieć, że już na całej obszerności dawnéj Polski, nie masz jedney rodziny, która by przez którego z członków swoich, nie należała do wspólney sprawy, i

do wspólnych wysiłen. Jest to zjawisko prawdziwie wielkie, nieznanne w podobnych rzeczach w żadnym narodzie.

Pospolite ruszenie, ogłoszone przez rząd; nadzwyczajne i silne uczyniło na ludu wrażenie. Każdy z największą ochotą i z upragnieniem wygląda pierwszego hasła Wodza lub Rządu: wszędzie gotują broń, konie, żywność nawet. Uczciwe chłopki nasze, codzień pytaią się z niecierpliwością: „a kiedyś tam puydziewa na Moskala. „ Pewni jesteśmy, że korzystając z tego niewątpliwego i powszechnego zapału, można nader korzystnie użyć, powstających i zagranych miłością sprawy publicznej, mass.

Kapitan Ludwik Stecki, naczelnik powstania Wołyńskiego, formuje pułk Wołyński lwszy *Wolnych kozaków* z upoważnienia Rządu i Naczelnego Wodza. Polki, wezwane są do szczyta wedle wzoru chorągiewek, dla walecznych Wołynianów, Podolanów i Ukrańców.

Okazało się, że wiadomości o korpusie *Giełguda*, podane przez gazetę rządową pruską, z poczty onegdajszej, były rzeczywiście baiefem i zmyślone. Nadeszły bowiem wprost od generała *Giełguda* wiadomości do dnia 29 czerwca. Generał ten był podówczas w Rosyjskich; główna siła jego stała obozem między rzekami Wilią i Świętą dla zastąpienia organizacji nowych pułków; przedsiębrał on był rozpoznanie 2 pułkami jazdy aż pod same góry Ponerskie nad Wilnem, które mocno były ufortyfikowane przez Rosyjan. Generał *Szymanowski* stał w Szawlach, wypędziwszy z tamąd Moskali. Pułkownik *Valentin* miał przypadkiem utonąć w Wilii.

Nowo formujące się wojsko na Litwie liczy już 8000 dobrze ubraných, uzbrojonych i smontowanych jazdy.

Schwytano szpiega wysłanego przez majora od żandarmów *Cywińskiego*, który uciekł z Kalisza, pojechał przez Berlin do Petersburga, a teraz ma dowództwo szpiegów ros-

syjskich. Ten wyrodek namawia obywateli, ażeby iechali do Warszawy i donieśli mu o témco się dzieje, a za to obiecuię im po zdobyciu Warszawy różne urzędy, honory i wynagrodzenia.

Oddziały nasze zwiedzaią Podlaskie po za Liwiec i Węgrów, koło Siedlec, Żelechowa i t. p. — W téj stronie nie ma nieprzyjacieli stałych stanowisk, i tylko czasami w małej liczbie się pokazuię.

W tych dniach przybyło tu Wisłą z Płockiego od Nieszawy do 17,000 korcy zboża.

Z iak śmiałym i niezmordowanym nieprzyjacielem mamy do czynienia, dowodzi następujące zdarzenie: oddział kozaków przybył w iednym dniu od Bugu do Żelechowa; iest to dobrych mil 14; tu kazał sobie dać zaświadczenie od burmistrza i kilku mieszkańców, że nie zastał naszego wojska; popasał, i wrócił nazad ku Bugowi.

Naoczny świadek przybyły do Warszawy; wystawia prawdziwie malowniczy widok 20h oddzielnych korpusów litewskich, z których ieden iest pod dowództwem hrabianki *Plater*, 2gi pod dowództwem *Cezarego Platera*. Adjutantem hrabianki iest ię panna służąca; hrabianka zdaie się mieć lat około 40, rysy twarzy angielskie, wyraz melancholii i bladeść, może bydz skutkiem długich niewygód, nadaię coś mistycznego całej ięj postawie; panna zdaie się bydz jeszcze młodszą w wieku. Ona iest szefem sztabu i zarazem intendentem jeneralnym korpusu; podług twierdzenia tegoż świadka, czerpanego na doświadczeniu, żaden korpus lepięj usłużonym ani administracya porządniej prowadzoną bydz może. Obie te Panny, są przedmiotem czci, zaledwie niereligijnyj całego korpusu; ubrane są po męzku, w czasach spoczynku niemają żadnego oddzielnego miejsca, są zawsze razem z całym korpusem, iednakże takim są otoczone urokiem, iż miejsce w którém spocznią, staie się świątynią, a każdy wzbrania

do nićy przystępu nawet zbyt głośnym mowom, mogącym przerwać spoczynek. Intendenta, czyli szefa sztabu nazywają żołnierze powszechnie *Pan Konstanty*, do Pana Konstantego idą po rozkazy, do niego po żywność, do niego po amunicyę; 2gi korpus pod dowództwem Cezarego *Platera*, równie szczególnym uderza widokiem; Cezary *Plater* znany jest bardzo w Warszawie, gdzie przepędzał całą przedostatnią zimę. Jest to młodzieniec liczący najwięcej lat 21, blond włosy, twarz miłutka, pełna wyrazu niewieścięcy słodczy, wzrostu mniey iak miernego. Jak był powszechnie znany za oddanego nieledwie zupełnie modlitwom, tak i dziś daie dowód, iż tylko przekonanie, a nieżądna chęć pozornę świętobliwości, kieruje krokami jego. Cały czas od bitew wolny, przepędza na modlitwie; stawiają w polu lub w lesie ołtarz, kapłan edprawia *Mszę Świętą*, a Cezary wraz z całym korpusem na kolanach do Nieba przesyła modlitwy. Sam z siebie bogaty, nie dość że wszystko dla korpusu oddaie, lecz byle tylko dociekl, iż u którey z licznych krewnych jeszcze może znaleźć iakie bądź zapasy, ściągaaie i niesie na ofiarę oyczyzny. Korpusy obadwa, złożone równie z piechoty iak z jazdy wystawiają ro do ubioru wszystko, co tylko wyobrażenie w dawnych czasach romantycznych zaczerpnąć jest zdolne. Są tacy, ktorzy mają po 12 pistoletów przy sobie; fuzya na plecach, pałas przy boku i nadto dzida w ręku.

Widziano w tych dniach w jednym z pułków piechoty, chłopczyka 10letniego, ubranego w cały pakunek żołnierski, z tornistrem i karabinem. Odważny ten malec, całą kampanią chce odbywać.

Kilkunastu młodzieży, ktorzy opuściwszy szkoły, udali się do armii, i tam wkrwawych boiach chlubnie odnieśli rany, teraz w ciągu rekonescencyi uczęszczają do klas, i z wielką pilnością do nauk się przykładają po wyzdrowieniu natychmiast spieszą do walki.

Żmudzini będą w dziełach świata wzorem świętęy miłości oyczyzny. Mnóstwo przykładów poświęcenia się okazali w dzisiejszemy wojnie o niepodległość. Właściciel wsi (ktorego nazwiska ieszcze wymienić nie można) wszystkie pieniądze rozdał włościanom pragnącym walczyć; wdowiec, mający 4 synów, z nim służącemi i włościanami utworzywszy hufiec, walczył mężnie. Widział swy dwę spalony. "Nic to (rzekł), plemień niszcząoy moje siedlisko, zapali serca moich rodaków; niech się panoszą nieprzyjaciele naszym dobytkiem, my bogatsi, bo walczym za oyczyznę, za wolność, a oni dla niszczenia cnotliwych. "Syn iego najmłodszy dostał się w moc Kozaków; rotmistrz ich żądał, aby młodzieniec upokorzony podpisał, że nie należał do powstania; gdy nieprzystał na to wezwanie zagrożono mu batogami, trwał ciągle w postanowieniu niechańbić się takim podpisem; Rotmistrz kazał oprawcom aby przystąpili do batożenia, lecz w teyże chwili młody Żmudzian dobył ukryte krucice i jednym wystrzałem ugadze rotmistrza, a drugim przesywa swe serce.

Towarzystwo polepszenia stanu włościan.

Myśl podźwignienia w naszym kraju stanu wieyskiego, który pomimo uciskow, iakby od losu dla niego przekazanych, przechował najpiękniejsze polskie cnoty: miłość rodzinnęy ziemi, zgrozę przeciwko naiezdnikom, przywiązanie do swobód i zwyczajów narodowych, oddawna zajmowała serca szlachetnie myślących rodaków. Uwolnienie tego stanu od poddaństwa za czasów zwałonego Rządu, wzbudzało tem mocniejszy w prawych sercach upragnienie poprawy iego doli, skuteczniejszy ieszcze środkiem, niż przez nadanie ieszcze własności ziemskięy. Upragnienie to przedzierało się iuż nawet do tronu samewładcy, lecz ten, mógł w niem tylko dostrzeżać wielką przeszkodę do dopięcia nieludzkich swych celów. Nie potrzeba bowiem do-

wodząc, że własność ziemiaka nadał pewien stopień niezawisłości, a wzrastający za nią lepszy byt prowadzi do szukania oświaty. Niezawisłych zaś ludzi trudno nakłonić do bicia czołem despotyzmowi. Dalecy jeszcze byli nasi włościanie od posiadania tego żywiołu niezawisłości, i także ktoś lepiej jak oni poparł sprawę narodową? Kto więcę nad nich poniosł ofiar? z czyichże to żył wytoczyło się tyle potoków krwi w walkach: pod Stoczkim, Dobrem, Nowosią, Grochowem, Ryczywołem, Wawrem, Kałuszynem, Dembem Wielkim, Iganiami i w tylu innych miejscach? Do serc prawdziwie tęgnących obywatelstwem należy myśleć o sposobach nagrodzenia tak szlachetnego zapału, tego bezprzykładnego zamiłowania oczyzny w ludzkie wiejskim. Sevm zatrudnił się już lossem tych, którzy bliźniami okryci, wieniec zwycięzki z pola bitwy do domów przyniosą; poymuie nawet potrzebę uczynienia coś dla całej klasy włościan; lecz serca czułe na ludzkość, czułe na poprawę bytu i moralności w klasie bez pośrednich rolników naszych, pamiętne na wielkie fenomena polityczne, jakie uwłaszczenie włościan na kraj sprowadzić może, nie powinny się oglądać na to tylko, co uchwałami sevmowemi będzie postanowionem; obywatelska usilność sama przez się może w tym względzie wyprzedzić, e przynajmniej dzielnie wesprzeć zamiary rządowe. Ta prawda powodowani, sprawie narodowej z serca przychylni obywatele zawiazali Towarzystwo, którego celem będzie, za pośrednictwem ofiar i składek samychże stowarzyszonych, nadawać kolejno własność ziemską włościanom, lub do nabywania takowej przychodzić im w pomoc przez pożyczki bezprocentowe. Tym celem przeznaczać się będzie co rok pewna część funduszów na zakupienie gruntu i zabudowań, reszta na pożyczkę bezprocentową. Chcąc zostać członkiem towarzystwa, potrzeba albo wnieść co miesiąc najmniej złp. 3, albo złożyć od razu sumę, od którejby procent odpowiadał takiewż składce. Chociażby ilościności tak były nieprzystępne, że towarzystwo funduszami swemi jednego tylko do roku włościanina właściciela uczynićby mogło, cel już byłby dopięty, a Tow. wystawiby dla siebie nieprzeżyty pomnik, przesyłający jego pamięć dalekim pokoleniom odrodzonyj Polski. Nadzieia takiej nagrody o-

budzołaby w klasie włościańskiej rządność, pracowitość, oszczędność i inne szukane w wynagradzanych cnoty domowe, za które miły i publiczne spieszenie się rozwiać zaczęły. Ktoby więc czuły na niedolę upośledzonych od losu współbraci, chciał w tak skutecznym sposobie przykładać się do podźwignienia najszacowniejszego stanu, raczy nadać swój podpis (wyróżniący imię, nazwisko, stan i miejsce zamieszkania) do redakcy jednego z następujących pism: *Gazety Polskiej, Kuryera Warszawskiego i Dziennika Nowejj Polski*. — W przyszły czwartek t. m. i d. 7 b. m. o god. 6 po południu, odhędzie Towarzystwo w salach redutowych posiedzenie, na którym wyznaczony do ułożenia projektu organizacyi komitet, przedstawi swoję pracę. Członkowie więc obecni w stolicy i życzący sobie przystąpić do Towar. raczą się niezawodnie zgromadzić, aby mogli mieć udział w roztrząsaniu projektu ustaw, które ich mają obowiązywać.

Warszawa d. 5 Lipca 1831 r.

Prezes Walenty *Zwierkowski*.
Sek. J. N. *Janowski*.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

STRAŻBURG 20 Czerwca. — Wczoraj odprawił tu Król Jmć przegląd wojska liniowego i gwardji narodowej, co oboje wynosiło blisko 30,000 ludzi. Monarcha rozdał chorągwie i sztandary pułkom, które ich jeszcze nie otrzymały. Gdy król obieżdżał linie, przyjęto go z najwiękzym zapałem, i wydawano okrzyki: *Niech żyje Król! Niech żyje Xiążę Orleanu! Niech żyje Xiążę Nemours! Niech żyją Polacy!* Przegląd trwał od godziny 1szej po południu do 7mej wieczorem. Znajdował się na nim także Wielki Xiążę Badeński z kilku postami zagranicznymi.

Według prywatnych doniesień z Paryża pod d. 18 b. m. (pisze *Kuryer Nizozegego Renu*) rozchodzi się tam pogłoska znaydująca dosyć wiary, iż rząd Francuzki porozumiałwszy się z Anglią, uzna niepodległość Polski, kiedy dyplomatyczne jego kroki u Rossyi, dla wstrzymania rozlewu krwi, nie biorą pomyslnego skutku.

Baron Paweł *Bourgoing*, pełnomocny minister Francuzki przy dworze Rossyjskim, udający się z pismami rządowemi z Paryża do Petersburga, przejeżdżał tędy d. 20 b. m. Xiążę *Mortemant* miał otrzymać pozwolenie powrotu do Francyi a Xiążę *Treviso*, który dawniej był przeznaczony do Petersburga, już tam niepojedzie.

DODATEK.

D O D A T E K

do Nru 156.

G A Z E T Y   K R A K O W S K I E Y.

D O N I E S I E N I E.

PISARZ TRYBUNAŁU Iwszey INSTANCYI

Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu,

Podaje do wiadomości że wieś Smierdząca zwana, małoletniego Edwarda Siemońskiego własna, w Okręgu II. Wolnego kraju Krakowa gminie 7 mieyskiej w parafii Liszki nad rzeką Wisłą o półtory mili od miasta Krakowa położona z dworem murowanym, i wszelkimi zabudowaniami, na żądanie Pana Michała Filipowskiego na satysfakcyą summy 500 dukatów ważnych Hollenderskich do obligu przez ś. p. Augustyna i Agnieszki z Jordanów Siemońskich na rzecz Józefa Jordana na większą summę 1000 sztuk dukatów zeznanego w aktach hypoteki departamentu Krakowskiego Vol. III. księgi Intab: i Extab: na karcie 32 L. 34 d. 18 Lutego 1813 r. intabulowanego odnosząca się mocą Cessy w aktach hypoteki W. M. Krakowa Vol. I. księgi Intab: i Extab: na karcie 7 pod L. 14 d. 22 Czerwca 1816 r. intabulowanej Panu Michałowi i Maryanie Filipowskim małżonkom ustąpioney, a wyrokiem Tryb. I. Inst: W. M. Krakowa d. 3 Maia 1828 r. zapadłym w aktach hypotecznycch W. M. Krakowa d. 3 Maia 1828 r. zapadłym w aktach hypotek W. M. Krakowa w księdze VII. Ingross: na karcie 811 pod L. 275 wpisanym samemu P. Michałowi Filipowskiemu z procentem po 6/100 od ostatniego kwitu i kosztami prawnemi zasądzonę zajątą została d. 14 Kwietnia 1829 przez P. Teodora Jworskiego komornika sądowego, którego to aktu zającia treść dnia 28 Kwietnia t. r. do N. 183 w wykazie hypotecznym dóbr Smierdząca umieszczoną została, sprzedaną będzie przez licytacyą publiczną na satysfakcyą summy 2978 Zpl. za nakłady i budowę pałacu w Smierdzący z prowiżyą od d. 21 Stycznia 1823 r. rachując, Wyrokiem sądu ostatney Instancyi pod dniem 19 Lipca 1827 zapadłym od W. Anastazego Siemońskiego jako małoletniego Edwarda Siemońskiego opiekona P. Ludwikowi Postawce do zapłacenia przy gdzony w księdze VI Ingross: na karcie 1167 N. 374 dnia 6 Listopad. 1827 ngrossowanej oraz summy 1351 Zpl. gr. 7 z prowiżyą po 5/100 od dnia 24 Czerwca 1820 roku początkowo successorom Antoniego Trzebińskiego a teraz successorom ś. p. Tekli Hozzowskiej w imieciu których W. konstanty Hozzowski O. P. D. w Krakowie przy ulicy Sławkowskiej pod L. 422 zamieszkały jako opiekon działa w kwocie 675 Zpl. gr. 182 3/4 W. Krystynie Marasse z upoważnieniem męża JW. Ferdynanda Hr. Marasse działającej w Krakowie pod L. 384 w kwocie 337 Zpl. gr. 25 1/4 W. Korolowi Grabkowskiemu Obywatelowi Królestwa Polskiego w wsi Zakrzowie województwie Krakowskiem, w kwocie 337 Zpl. gr. 24 1/3 w kapitale z procentami od tychże kwot przypadającymi od successorów ś. p. Augustyna i Agnieszki z Jordanów Siemońskich małżonków z obligu urzędowego d. 14 Czerwca 1811 r. należącey się Vol. II. na karcie 211 do L. 250 intabulowanej, a którzy to wierzyciele sprzedarz wymienionych łącznie z P. Ludwikiem Postawką popierać postanowili. Popieraniem tey sprawy trudni się P. Felix Słotwiński O. P. D. Adwokat w Krakowie przy ulicy Szerokiey pod L. 78 zamieszkały a to wskutku wyroku Tryb. I. Inst. d. 5 Sierpnia 1830 między P. Ludwikiem Postawką z iedney a Panem Michałem Filipowskim z drugiey strony zapadłego prawomocnego mocą którego P. Postawka do kontynuacyi rozpoczętey przez Pana Filipowskiego exekucyi dóbr Smierdząca zwonch upoważnionym został. Warunki licytacyi tychże dóbr wyrokiem Tryb. I. Inst: d. 12 Października i 22 Grudnia 1830 r. Sądu Appellacyjnego d. 26 Maja 1831 po uchyleniu rekursu przez uchwałę wydziału profesorow i doktorow prawa w Uniwersytecie Jagiellońskim, d. 15 Czerwca 1831 r. postanowione są następujące:

1. Cena szacunkowa tych dóbr ustanawia się na pierwsze wywołanie w summie 135,000 w monecie srebrnej courant, która w braku licytantów na trzecim terminie do $\frac{2}{3}$ części to jest do summy 90,000 Zp. niższą będzie i od tak niższej ceny zaraz na tymże terminie licytacja rozpocznie się.
2. Chęć licytowania mający złoży Vadium w gotowiznie w summie 15000 w monecie srebrnej courant.
3. Nabywca zapłaci podatki zaległe jeżeliby się jakie okazały.
4. Zapłaci także koszta licytacji na ręce Adwokata popierającego licytacją w Imieniu P. Ludwika Postawki a to natychmiast po wyroku zasądzającym też koszta.
5. Wypłaty w 2. 3. 4. warunku zastrzeżone z ceny szacunkowej potrącone będą.
6. Dziesięcina i Osepy w cenie szacunkowej potrącone nie będą.
7. Resztującą summę szacunkową zatrzyma przy sobie nabywca aż do skutecznego klasyfikacji, którą po odbyciu teyże wierzycielom użytecznie umieszczonym z procentem po $\frac{5}{100}$ od daty nabycia wypłaci.
8. Po dopełnieniu powyższych warunków wydanie dekretu dziedzictwa nastąpi.
9. Wrazie niedopełnienia warunków 3. 4. utraci nabywca Vadium na korzyść wierzycieli hipotecznych i oprócz tego nowa licytacja na niebezpieczeństwo nabywcy ogłoszona byłaby.
10. Chcący w ciągu tygodnia po zalicytowaniu na mocy art 105 Ust: Exek: dać więcej o c wartą część nad już wylicytowany szacunek obowiązany będzie takową czwartą część złożyć w gotowiznie wrzeczonym terminie do depozytu sądowego.

Do takowej licytacji wyznaczają się trzy termina.

Pierwszy dnia 17 Września.	)
Drugi dnia 19 Października.	(1831
Trzeci dnia 19 Listopada.	)

Sprzedarz takowa odbywać się będzie na Audyencji Tryb. I. Inst: w Krakowia w domu władz rządowych przy ulicy Grodzkiej pod L. 106 o god. 10 rano zaczynając.

Wzywają się więc na takową licytacją wszyscy chęć kupna mający a oraz oprócz szczególnie wezwanych wierzycieli wykazem hipotecznym obiętych, wzywają się wszyscy jaki kolwiek prawo rzeczowe mający, aby pod rygorem prekluzji na pierwszy terminie licytacji złożyli na Audyencji Wysokiego Trybunału wszelkie tytuły swych praw i wierzycielności z wykazem mianych pretensyj i ustanowieniem Adwokata.

W Krakowie d. 30 Czerwca 1831 r.

Kuliczkowski, Pisarz Tryb.